

عنوان مقاله:

حمایت اجتماعی و بازتعریف هویت زنان همسرز دست داده به مثابه مادر: مطالعه ای در منطقه عباس آباد و افسریه تهران

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، دوره 12، شماره 45 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

مژگان بلوری - دانشجوی دکتری جامعه شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

سهیلا علیرضائزاد - دانشیار جامعه شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

پروین سوادیان - استادیار جامعه شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

خلاصه مقاله:

در این پژوهش در پی آن هستیم که دریابیم کسب حمایت های اجتماعی-خانوادگی چگونه بر باز تعریف هویت زنان «همسر از دست داده» تاثیر می گذارد؟ این پژوهش در بین زنان «همسر از دست داده» ساکن دو محله افسریه و عباس آباد، با استفاده از رهیافت نظریه داده بنیاد انجام شده است. ابزار گردآوری اطلاعات مصاحبه نیمه ساخت مند و مشاهده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که «زنان همسر از دست داده» پس از گذراندن دوران سوگواری و اندوه ناشی از فقدان همسر، شرایط یکسانی ندارند. کدگذاری باز به ظهور سه مقوله بیوه های شاد، بیوه های غمگین و بیوه های سرگردان؛ منجر شد. بیوه های شاد خود به زیرمقوله های زنان حمایت طلب، زنان مستقل و زنان مقاوم قابل دسته بندی است. زنان «همسر از دست داده» با قرار گرفتن در موقعیت جدید به بازتعریف هویت مادرانه خود می پردازند. در خلال فرآیند بازتعریف هویت، «زنان همسر از دست داده» در پنج پارادایم زن فنا شده، زن حمایت طلب، زن سرگردان، زن مقاوم و زن مستقل قرار می گیرند. مادری بخشی اساسی از بازتعریف هویت «زنان همسرز دست داده» است و برخورداری از حمایت های خانوادگی-اجتماعی در باز تعریف هویت مادرانه زنان همسر از دست-داده تاثیرگذار است؛ آنچنان که زنان فنا شده و حمایت طلب را می توان مادران فنا شده و حمایت طلب نامید. زنان مستقل نیز مادران مجرد هستند. حمایت خانواده نخستین در شکل گیری هویت مادران حمایت طلب، بنیادین است.

کلمات کلیدی:

مادری، زن همسر از دست داده، بازتعریف هویت، حمایت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1324120>

